

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl soudcem Mgr. Janem Šmakalem ve věci

žalobce: **B. M.**, narozený X
státní příslušník X
t.č. v Zařízení pro zajištění cizinců Vyšní Lhoty, Vyšní Lhoty 234
zastoupen advokátem JUDr. Ing. Jakubem Backou
sídlem v Praze, Šlejnická 1547/13

proti
žalovanému: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Plzeňského kraj**, sídlem v Plzni, Nádražní 2437/2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. KRPP-145709-3/ČJ-2019-030022 ze dne 25. 10. 2019,

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému zástupci žalobce JUDr. Ing. Jakubu Backovi se přiznává odměna ve výši 4 114 Kč.

Odůvodnění:

1. Žalobce se domáhal přezkumu výše uvedeného rozhodnutí žalované, které mu bylo doručeno dne 25. 10. 2019. Blanketní žalobu podal k poštovní přepravě dne 1. 11. 2019, soudu byla doručena dne 4. 11. 2019. Zároveň s žalobou požádal o ustanovení zástupce, čemuž soud usnesením č. j. 17 A 211/2019-19 vyhověl. Toto rozhodnutí bylo ustanovenému zástupci doručeno dne 5. 11. 2019, samotnému žalobci pak dne 8. 11. 2019.
2. Usnesením č. j. 17 A 211/2019-19 byl žalobce zároveň vyzván k odstranění vad žaloby zejména tím, aby v žalobní lhůtě 30 dnů od doručení rozhodnutí žalované (§ 172 odst. 1 zákona o pobytu cizinců) uvedl žalobní body. Zároveň byl poučen o tom, že lhůta pro podání žaloby neběží od 4. 11. 2019 do právní moci usnesení o ustanovení zástupce. Stejně tak byl poučen i o tom, že soud žalobu odmítne, pokud žalobce neodstraní její vady ve stanovené lhůtě.
3. Žalobní body žalobce doplnil elektronickým podáním bez zaručeného podpisu dne 2. 12. 2019. To doplnil podáním zaslaným prostřednictvím systému datových schránek dne 3. 12. 2019.
4. Z níže uvedených důvodů soud dospěl k závěru, že žalobce doplnil žalobní body až po lhůtě k podání žaloby. Žalobu proto odmítl podle § 37 odst. 5 soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“)
5. Žaloba musí mimo jiné obsahovat i žalobní body, z nichž má být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné. Rozšířit žalobu o další žalobní body lze jen ve lhůtě pro podání žaloby (§ 71 s. ř. s.). Vadu spočívající v absenci žalobního bodu lze odstranit také pouze ve lhůtě k podání žaloby. Soud pro odstranění této vady stanoví lhůtu odpovídající zbývajícím částem lhůty pro podání žaloby.

Shodu s prvopisem potvrzuje J.P.

Neuplatní-li žalobce ve lhůtě pro podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu alespoň jeden žalobní bod tak, aby jeho žaloba byla projednatelná, soud žalobu odmítne (srov. rozsudek rozšířeného senátu NSS č. j. 3 Azs 66/2017-31 ze dne 20. 3. 2018, č. 3733/2018 Sb. NSS).

6. Požádá-li navrhovatel o osvobození od soudních poplatků nebo o ustanovení zástupce, po dobu od podání takové žádosti do právní moci rozhodnutí o ní neběží lhůta stanovená pro podání návrhu na zahájení řízení (§ 35 odst. 10 s. ř. s.).
7. Lhůta pro uplatnění žalobních bodů tak žalobci počala plynout dne 26. 10. 2019. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 9 Azs 366/2019-20 ze dne 7. 2. 2019 (kasačně závazného pro nynější věc) lhůta neběžela již mezi dny 1. 11. 2019 až 8. 11. 2019, neboť podáním žádosti o ustanovení zástupce je třeba rozumět její předání k poštovní přepravě (§ 40 odst. 4 s. ř. s. však nedefinuje „podání“, ani neurčuje jeho účinky, ale stanoví výjimečný případ, kdy je třeba považovat za zachovanou lhůtu, v níž má být podání učiněno; k tomu srov. výslovnou úpravu § 37 správního řádu a rozsudek NSS č. j. 6 As 126/2019-21 ze dne 14. 11. 2019, č. 3949/2020 Sb. NSS). Lhůta dále běžela od 9. 11. 2019 a dle právního názoru Nejvyššího správního soudu kasačně závazného pro nynější věc skončila až v pondělí 2. 12. 2019.
8. Dne 2. 12. 2019 žalobce doplnil žalobní body textovým souborem zaslaným e-mailovou zprávou (oboje bez elektronického podpisu, srov. č. I. 25 soudního spisu).
9. Podle § 37 odst. 2 s. ř. s. lze písemně, ústně do protokolu, popřípadě v elektronické formě provést podání obsahující úkon, jímž se disponuje řízením nebo jeho předmětem. Doplnění blanketní žaloby o žalobní body je právě takovým úkonem, neboť tím žalobce ovlivňuje samotný předmět řízení (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS č. j. 8 As 78/2015-22 ze dne 15. 3. 2016, č. 3411/2016 Sb. NSS).
10. Podle druhé věty § 37 odst. 2 s. ř. s. musí být podání učiněné v jiné formě než písemné (správně zřejmě „listinné“), ústní do protokolu či elektronické do tří dnů potvrzeno písemným podáním shodného obsahu nebo musí být předložen jeho originál, jinak se k němu nepřihlíží. V rozporu s tímto jasným textem však Nejvyšší správní soud v usnesení č. j. 7 As 274/2016-16 ze dne 21. 12. 2016, č. 3549/2017 Sb. NSS, judikoval, že podáním v jiné formě než elektronické se rozumí i elektronické podání bez elektronického podpisu.
11. Za jiných okolností by krajský soud tento názor nenásledoval, protože ve smyslu závěrů nálezu sp. zn. Pl. ÚS 21/96 ze dne 4. 2. 1997 (N 13/7 SbNU 87; 63/1997 Sb.) není dán důvod odchýlit se od doslovného znění zákonného ustanovení, nadto procesní povahy a v neprospěch jednotlivce (srov. i Kühn Z., Kocourek T. a kol. *Soudní řád správní. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR 2019, str. 280). Stálý názor vrcholného soudu však zpravidla přetrvává, není proto důvod odchylovat se od rozhodovací praxe Nejvyššího správního soudu dvakrát v téže věci, a to tím spíše, že žalobce byl zastoupen specializovaným advokátem, jehož povinností je znát relevantní judikaturu [srov. odst. 35 stanoviska pléna sp. zn. Pl. ÚS-st. 45/16 ze dne 28. 11. 2017 (ST 45/87 SbNU 905; 460/2017 Sb.)].
12. Za toho stavu byl žalobce povinen své elektronické podání ze dne 2. 12. 2019 potvrdit do tří dnů jeho originálem nebo podáním shodného obsahu. Podání ze dne 3. 12. 2019 takovým potvrzením ovšem není.
13. Podání ze dne 2. 12. 2019 je datováno dnem „2. 12. 2017“ a v seznamu příloh je pouze položka č. 1 „*Rozhodnutí o registraci právního zástupce žalobce coby plátce DPH*“. Podání ze dne 3. 12. 2019 je datováno dnem „2. 12. 2019“ a v seznamu příloh přibyla položka č. 2 „*Potvrzení o právní konzultaci*“.
14. Žalobce tedy zjevně nedoložil „originál“ podání ze dne 2. 12. 2019, neboť v něm provedl změny a integrita původního dokumentu nezůstala zachována (k tomu kritériu srov. rozsudek rozšířeného senátu NSS č. j. 2 Afs 81/2006-77 ze dne 30. 1. 2007, č. 1142/2007 Sb. NSS). Bylo tedy třeba řešit, zda žalobce předložil alespoň podání „shodného obsahu“.

Shodu s prvopisem potvrzuje J.P.

15. Shoda je vztah vyplývající ze stejnosti, souhlasu dvou nebo více věcí (srov. digitalizovanou verzi Slovníku spisovného jazyka českého dostupnou ke dni rozhodnutí na <https://ssjc.ujc.cas.cz>). Obsahem podání pak je význam jím komunikovaného sdělení.
16. Podáním shodného obsahu je třeba bez dalšího rozumět podání, které je buďto stejné (aniž by však šlo o originál), nebo které se liší pouze formální úpravou (byť i forma může plnit komunikační funkci). I při nejširším smysluplném chápání „shodného obsahu“ však musí jít o podání, ve kterém ve vztahu k podání potvrzovanému souhlasí všechny nezbytné obsahové náležitosti předvídané § 37 odst. 3 a § 71 odst. 1 s. ř. s. a zároveň i další obsah, který mezi tyto náležitosti nepatří, ale je zaměřen na ovlivnění rozhodnutí soudu. Je tomu proto, že běžně akceptovatelný význam slova „shoda“ nestrpí širší výklad (pojmy neshoda, soulad a rozpor by ztratily svůj význam), a proto, že jej zákonodárce užil ve spojitosti s pojmem „originál“. Je-li znakem originálu zachování integrity dokumentu jako takového, je znakem shodného obsahu zachování integrity přenášeného sdělení (arg. *noscitur a sociis*).
17. Z toho hlediska je třeba uzavřít, že podání žalobce ze dne 3. 12. 2019 se zjevně liší (neshoduje) v dataci žaloby s předchozím podáním ze dne 2. 12. 2019. Datum přitom je notoricky známou, podstatnou obsahovou náležitostí žaloby [srov. nález sp. zn. IV. ÚS 456/2000 ze dne 13. 2. 2001 (N 28/21 SbNU 245)]. Je bez významu, zda šlo o opravu chyby v psaní – požadavek na potvrzení podání ve třech dnech podle § 37 odst. 2 s. ř. s. neslouží žalobci k odstranění chyb, ale k tomu, aby potvrdil autenticitu obsahu předchozího podání (srov. usnesení Krajského soudu v Praze čj. 45 A 10/2017-8 ze dne 30. 1. 2017). Stejně tak je bez významu, že text žalobních bodů zůstal beze změny: podle § 37 odst. 2 s. ř. s. se má shodovat *podání*, nikoliv jeho jednotlivé náležitosti (ostatně i z rozsudku č. j. 9 Azs 366/2019-20 kasačně závazného pro nynější věc plyne, že rozdrolení podání a vytvoření různých pravidel pro jeho různé části je nežádoucí).
18. Jestliže se podání ze dnů 2. 12. a 3. 12. *neshodují v podstatné obsahové náležitosti*, není pozdější podání potvrzením předešlého ve smyslu § 37 odst. 2 s. ř. s. Neshoda v rozsahu seznamu příloh to jen ilustruje.
19. Z hlediska kritérií práva na soudní ochranu podle čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod jde o závěr akceptovatelný, protože nepředstavuje takové vymezení přístupu k soudu, které by se práva na soudní ochranu dotýkalo v samotné jeho podstatě a fakticky by tak znemožňovalo jeho uplatnění [srov. nález sp. zn. IV. ÚS 281/04 ze dne 25. 8. 2005 (N 165/38 SbNU 319)]. Prvotní povinností žalobce je totiž uvést žalobní body již v žalobě. K tomu má lhůtu 30 dnů, která je zcela dostatečná na to, aby alespoň v základu vyličil skutkové a právní důvody, pro které považuje rozhodnutí nezákonné [srov. odst. 30, 40, 41 nálezu sp. zn. Pl. ÚS 17/09 ze dne 1. 12. 2009 (N 250/55 SbNU 415; 9/2010 Sb.)]. Právě k tomu slouží i úprava § 40 odst. 4 s. ř. s., která umožňuje využít lhůtu na přípravu žaloby prakticky až do jejího posledního dne. Té žalobce využil v rozporu jak s textem § 40 odst. 4 s. ř. s. tak i poučením soudu daným v usnesení č. j. 17 A 211/2019-19 až do pondělí 2. 12. 2019. Přes veškerý čas, který měl k dispozici, neodstranil vady žaloby kvalifikovanou formou a spolehl se na uplatnění výjimky upravené v § 37 odst. 2 s. ř. s. K jejímu uplatnění *stačilo jediné: nedělat téměř nic* a pouze zaslat též podání jinak. To však žalobce neudělal, obsah podání upravil a výjimka pro podání shodného obsahu se tedy nemůže uplatnit (*exceptiones non sunt extendendae*).
20. Uplynula-li lhůta k uplatnění žalobních bodů až v pondělí 2. 12. 2019, uvedl žalobce žalobní body řádným podáním v úterý 3. 12. 2019 pozdě a nelze k nim přihlédnout. Formálně se tím žalobci nedostává věcného soudního přezkumu. Fakticky se ale nic nemění, protože žalobní body založené na tvrzeném vadném užití čl. 19 odst. 3 ve spoj. s čl. 18 odst. 1 písm. d) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013 mají rozhodovací důvod žalované podle čl. 18 odst. 1 písm. b) téhož nařízení a již z toho důvodu nemohly být úspěšné (srov. rozsudek NSS č. j. 8 Azs 59/2018-59 ze dne 25. 7. 2018, č. 3776/2018 Sb. NSS).
21. Protože soud žalobu odmítl, nemají účastníci právo na náhradu nákladů řízení, a to včetně řízení

Shodu s prvopisem potvrzuje J.P.

o kasační stížnosti (§ 60 odst. 3 s. ř. s.).

22. Ustanovenému zástupci žalobce JUDr. Ing. Jakubu Backovi by podle § 35 odst. 10 s. ř. s. náležela odměna za zastupování v řízení o žalobě a náhrada hotových výdajů za dva úkony právní služby, jimiž je první porada s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení a podání ve věci samé. Nelze však odhlédnout od toho, že pozdním odstraněním vad žaloby nebyl naplněn účel, pro který byl tento zástupce ustanoven. I odměnu ustanoveného zástupce je totiž třeba poměřovat kritériem účelnosti, přestože o důvodně vynaložených nákladech hovoří toliko § 60 odst. 1 s. ř. s. u náhrady nákladů mezi účastníky. Není žádný totiž rozumný důvod, aby neúčelné (nedůvodné) úkony byly hrazeny ať již z prostředků účastníků anebo státu (srov. např. usnesení sp. zn. I. ÚS 1766/13 ze dne 18. 7. 2013 a tam citovanou judikaturu).
23. Soud proto ustanovenému zástupci žalobce přiznal odměnu za zastupování v řízení o žalobě a náhradu hotových výdajů ve výši 4 114 Kč pouze za první poradu s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení, neboť poskytnutí právní porady žalobci bylo namístě bez ohledu na to, jaké kroky bude chtít, aby jeho advokát dále učinil. Tato částka se skládá z 3 100 Kč za jeden úkon právní služby podle § 11 odst. 1 písm. b) advokátního tarifu, z 300 Kč za jeden režijní paušál a ze 714 Kč představujících 21 % DPH. Tato částka byla zástupci již vyplacena na základě usnesení č. j. 17 A 211/2019-31 zrušeného Nejvyšším správním soudem, krajský soud proto o odměně rozhodl znovu. Znovu však vyplácena nebude.
24. Za účtovaný úkon podle § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu soud odměnu nepřiznal, neboť pozdní doplnění žalobních bodů bez zjevných důvodů na straně žalobce (porada proběhla již 12. 11. 2019), je ze strany ustanoveného zástupce úkon zjevně neúčelný, neboť vede k odmítnutí žaloby, a tím popírá účel, pro který byl zástupce ustanoven.
25. Dále byl krajský soud Nejvyšším správním soudem zavázán k rozhodnutí o nákladech řízení o kasační stížnosti. Mezi účastníky žádné právo na náhradu není (§ 60 odst. 3 s. ř. s.). K nákladům řízení, o nichž je soud povinen rozhodnout, ovšem patří i odměna ustanoveného zástupce. Jak plyne ze sdělení Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 2. 2020, jediným úkonem, za který by bylo možné odměnu přiznat, je podání kasační stížnosti. Protože o odměně za tento úkon již Nejvyšší správní soud rozhodl, odměna nad rámec tohoto úkonu zástupci žalobce nenáleží.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu do dvou týdnů od jeho doručení. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Kasační stížnost je nepřípustná proti rozhodnutí, jímž soud rozhodl znovu poté, kdy jeho původní rozhodnutí bylo zrušeno Nejvyšším správním soudem; to neplatí, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu. (Vizte nález sp. zn. III. ÚS 926/19 ze dne 2. 7. 2019).

Plzeň 17. února 2020

Mgr. Jan Šmakal, v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje J.P.